

025. Dictee van Davidsfonds West-Vlaanderen (auteur: Aurel Sercu)

Finale: Eenvoud troef

Je kunt er niet omheen kijken: de trend is tot een authentieke rage geëvolueerd, wat menigeen enigszins bevreedde.

Een tekst wordt ineengeflanst en meteen komen de fanatiekelingen er als gedresseerde manegepaarden onbesuisd en in galop op af.

Het wordt een defilé van naïevelingen, die niet beseffen wat ophanden is, maar ook van briljante taalcoryfeeën.

Nog nooit gelastte men een gepland dictee af, en alle bevolkingsniveaus zijn present. De jezuiet zit naast de mecaniciens, en de rooms-katholieke lekenzuster neemt plaats naast een libertijnse impresario van een of andere louche derderangsartiest.

Een VLD'er installeert zich alvast heel vreedzaam maar toch compromitterend naast een sujet met een SP-lidkaart.

Naar verluidt signaleert men bijwijlen te midden van de deelnemers ook oud-strijders of andere oudgedienden, waardoor het evenement wel een reünie lijkt.

Waarom in 's hemelsnaam storten zovelen zich heden ten dage in deze miserie (B.-N.) en willen ze per se duelleren met koppel- en deeltkens of die gehate tussen-n?

Je moet toch laboreren aan vergevorderde dementie om je aan deze seance te onderwerpen.

Geëquipeerd met wat schrijfgerei – benodigdheden als een liniaal hoeven niet – prevelen ze een Onzevader en luisteren dan naar het buitenissig gewauwel dat non-stop als Standaardnederlands gedebiteerd wordt.

Kurkentrekkers bieden het merendeel weliswaar geen problemen, maar ze moeten zich voorwaar soms ook blootstellen aan dysenterie of een longoedeem, en ooit vergastte men hen op syfilis!

Kippenvel krijg je pas helemaal wanneer paartjes als chocolaatjes en karbonaadjes, of carrosserie en carrousel geoffreerd worden.

Sint-Job-in-'t-Goor wordt plots een van de favoriete toponiemen en het kruidje-roer-mij-niet en de spring-in-'t-veld passeren de revue.

De sint-bernard met zijn rumvaatje is er warempel ook bij en hyacinten en forsythia's wedijveren om de populariteit.

Beeldt u zich even in dat wij kolibries, tjiftjaffen, kuifleeuweriken of vogels waarvan zelfs gerenommeerde ornithologen tevoren nauwelijks het bestaan bevroedden, op u loslieten!

Als er een coup of putsch – zeker geen banale staatsgreep – bij te pas komt, worden Latijns-Amerikaanse guerrillero's uiteraard geprefereerd boven onze eigen oubollige verzetsstrijders.

Pseudowetenschappelijke en culinaire termen zijn in. Al zijn kalfsschnitzels met een bordeauxwijnkje best appetijtelijk.

Niet zelden wordt leentjebuur gespeeld bij onze zuiderburen of zelfs bij het Kerklatin, waarbij antiquiteiten als ex voto's van onder het stof worden gehaald.

Jan met de pet begrijpt van deze sibillijnse ratjetoe op den duur geen gebenedijd woord meer.

Zo'n test zit barstensvol linguïstische salto's en bokkensprongen; het is dan ook huizenhoog balanceren boven verraderlijke wolvenklemmen of geblinddoekt rondwalen in een labyrint.

Velen zien hun dicteebootje ten langen laatste kapseizen en gaan kopje-onder.

De doorsneedeelnemer voelt zich hoe dan ook vicieus getackeld, waardoor het gebeuren een weeïge smaak nalaat.

Wie knock-out ging, houdt zich niet gedeisd, rebelleert wrokkig, overweegt represailles en besluit gepikeerd de hele santenkraam te gepasten tijde te saboteren of er zich voorgoed van te distantiëren.

Steevast wenst men de snoodaard die op deze laag-bij-de-grondse manier zijn eigen taalfrustraties botviert, een fatale portie rattenkruit toe.

Bovengenoemde onverlaat riskeert zich dan nog met veel branie in levenden lijve in het strijdperk.

Het weze duidelijk dat dictees alleen het volgende millennium halen als uit de diverse tendensen een gestandaardiseerd model tevoorschijn komt onder het motto: "Hou het simpel".